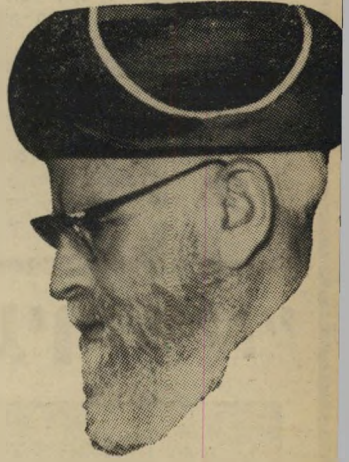

בלישכת הרב יהודה לייב לוין במוסקבה ימת רשימה, המכילה את כתובותיהם של 300 יהודים ברחבי העולם. היא הורכבה ושך 12 שנות כהונתו של הרב, וכל מי שלא פגע ברכת שנה טובה, מיכתב איחור. מתנה קטנה או השאיר את כרטיס יקור שלו אצל הרב הוכלל ברשימה. כפרוס כל חג נוהג שמשו של הרב, שר א עובד-מדינה סובייטי, להדפיס במכונת יבה מיושנת עשרות מיכתב-ברכה ב רית אל כל המופיעים ברשימה. לפני שלוח, חותם הרב לוין על המיכתבים. מקבלי המיכתבים אינם מוכנים להתייחס האגרת היקרה כאל דבר שבשיגרה: מעדיפים לראות בכל מיכתב כזה מע שבא על-פי אישור מיוחד מהקרבלי, אלמד על יחסה של הצמרת הסובייטית ל היהודית בכלל ולמדינת-ישראל בפרט. שינוי היחס? לפני ארבע שבועות נץ מחזור חדש של איגרות מהרב לוין. עם היה זה חג שאינו רשום בסדר התי היהודיים. שלא כרגיל חתם הפעם על יכתב השמש משה מיכאלוביץ, שהתכבד ידע למכתבו כי ביום ה באדרי, בשעה ול אחרי-הצהריים תיערך בבית-הכנסת של במוסקבה, מסיבה נהדרה" לכבוד לו ה-75 של הרב יהודה לייב בהרא"ש הרב אברהם שמואל זיל לוין. ימו תמיד עורר המיכתב ממוסקבה התי שות בקרב מקבליהו. הם מיהרו לסגן נה לעיתונות, שהוזמנו לביקור ב יה.

ותר מכולם הירבה בדליפות ובפרשנות עץ ירושלמי חשוב: הרב הראשי לישר יצחק רחמים ניסים. הוא נתן להבין, ומנה זו מרמזת על אפשרות של שינוי ס של שליטי ברית-המועצות לישראל. חוגי הרבנות הראשית, שהתייעצו עם

הרב ניסים, אבן לא נפלאות

ד החוץ, החל ויכוח אם להיענות ונה בחיוב. היו שתי דיעות: מוסקבה מנצלת את חגיגות הרב לשפר את דמותה בעולם, ולטשטש רושם הרדינות של יהדות ברית-המועץ כל היענות להזמנה רק תסייע לה. אסור להחמיץ שום אפשרות של ת קשר עם יהודי ברית-המועצות, ואין נוכחותו של הרב הראשי מירושלים יל להשפיע על התודעה היהודית וית של יהדות זו.

גיל היו גם בשאלה זו חלוקים שני ים הראשיים: ניסים אמר שצריך לנסות, כן אמר עמיתו האשכנזי, יהודה איכר רמן — אוטומטית — שלא צריך לנסות יק לשלוח איגרת-ברכה. בקול ישראל. זים כלי נפלאות. החלטתו של ה יסים היתה מלוח במסע תעמולתי רב ז. לכתבי הצהרונים בירושלים סוננו ת סודיות מלישכתו של הרב הראשי צנייתו לשגרירות פינלה, המייצגת ב ל את ענייני ברית-המועצות מאז נר היחסים. אנשי לישכתו של ניסים גם רו, שבכל מיקרה תצמח תועלת רבה: (המשך בעמוד 21)

כתבה שלישית ואחרונה

מאת: נתן זהבי

ר שאלה הראשונה שכל אדם שאל, הן כאשר מדברים על חשיש. היא האם הוא מסוכן? ואם כן — האם הוא מזיק לגוף או לנפש, או לשניהם גם יחד? בדו"ח של אירגון הבריאות העולמי, שי פורסם לפני כחודש, נאמר בין השאר: "השימוש בקנביס (הצמח ממנו מוכר ה חשיש) מהווה בעייה בריאותית וחברתית, והפיקוח עליו מטעם החוק חייב להיטש". אבל באותו דו"ח עצמו צויין, כי הכומר חים של אירגון זה חלוקים בדעתם, ובבעיית לערוך מחקרים נוספים על השפעת החשיש על האדם והחברה.

התמכרות פסיכולוגית,

לא פיזית

משמש חוקר רפואי ראשי באירגון לבצרות הסמים המשכריים, טוען שהחשיש יוצר התימכרות פסיכולוגית על אף שאינו יוצר התמכרות פיזית. התמכרות פסיכודית לחשיש, לדעתו, יש בה כדי לעוות את חוש הזמן של האדם. הוא עלול להפוך פסיכוסטי, להיתפס לחרדה ולהיות צרוי בקשיי הועה. "אם לוקחים כמות גדולה מחומר זה," קובע דאל קאמרון, "עלול הדבר לגרום

האם נהיה

נוק פסיכולוגי או פיזיולוגי אם משתמשים בו במתינות, ועשוי להזיק רק אם מעשנים כמויות גדולות. אנו חושבים שהדבר אינו מזיק יותר מאלכוהול וכנראה פחות ממנו. צוות אחר של מדענים ממכללת הרווארד בארצות-הברית, בראשותו של פרופסור נור מן זינברג, מרצה לפסיכיאטריה קלינית, קבע את המימצאים הבאים:

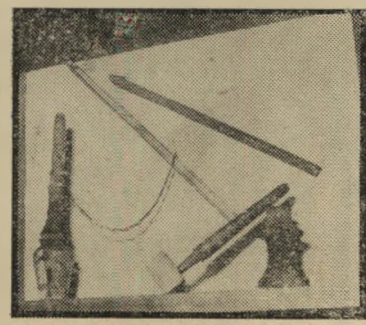
בעייה, סוציאלית,

לא בריאותית

השינויים הפיזיולוגיים אצל המעשנים היו בינוניים: אצל מעשנים טירונים גדל קצב פעימת הלב ב-16 פעימות לדקה, ואצל מעשנים ותיקוב הגידול היה אף קטן מזה. לא היה שום שינוי בעלי-משמעות בק

מהמכון למחקר שליד המכון הפאתולוגי באברוכייר. פרופסור פישר, שאינו נוהג להעניק ראיונות עיתונאיים, חיזה את דעתו במשפט ציבורי: "עישן החשיש אינו מזיק יותר מאשר עישון סיגריה רגילה." באנגליה פורסם החודש דו"ח-חשבון של ועדה ציבורית על השימוש בסמים בקרב בני-הנוער האנגלי. בראש הוועדה עמדה הבארנית ווטון מאבינגאר, ובדבריה-הסבר לדו"ח ציינה: "סמיעישון עשויים להתגלות כבלתי-מזיקים באופן יחסי, ומסתבר שאינם גורעים מאלכוהול. הדו"ח שלנו מכוון בעיקר לרשות השיפוטית, וכוחנתו להדגיש שעונש מאסר אינו בא כלל בחשבון לנתפסים בהחזקת או עישון הסם."

רובנו השואות בין סמיעישון ובין אלכוהול, משום שעישון הסם גורם שינוי מצב-רוח כשם ששתית האלכוהול עושה זאת, ומשום שהסתבר — במידה ועלה בדינו לברר — שהדבר אינו גורם

הכילים אוסף של מיקטרות ונר גילות, בהן השתמשו מעשני-חשיש בעת שנתפסו על-ידי המשטרה.

צב הנשימה. הבדיקות הוכיחו נכונות הדיעה המקובלת, כי עינו של המעשן מאדימות בגלל הרחבת כליה-הדם הדקים. ככל שגדל המינון, כך היו העיניים אדומות יותר.

● לא אושרה טענת המשטרה, כי ניתן להבחין במעשנים לפי אישוני עיניהם ה רחבים. אם דבר זה אכן קורה, סיבתו — עישון בחדרים אפליב ולא עצם העישון.

● בניגוד לדיעות מקובלות אין העישון מגביר את התיאבון.

● מיבחנים פסיכוכימיים שנערכו הראו תוצאות מוזרות, שאינן יכולות להיחשב סופיות. למשל: במיבחן שבו סימנים אריטמיים ממוספרים צריכים להיות מסווגים על ידי הנבדקים לתוך הללים ממוספרים, לא הצליחו לעשות זאת מעשנים טירונים — אף שצהי-וחצי אחרי העישון. מעשנים ותיקים שיפרו את ביצועיהם במיסגרת מיבחן